

[Handelsministeren.]

mill. kr. og i anden omgang fra 700 mill. kr. til 1 milliard kr. Hertil kommer, at en række andre lande i de senere år har udbygget deres eksportkreditordninger, således at den gældende danske ordning ikke i alle henseender giver dansk eksport samme faciliteter, som står til rådighed for eksportører i andre lande, hvormed dansk eksport konkurrerer.

Udvalgets overvejelser har med dette udgangspunkt ført til en række forslag om en nyordning af eksportkreditinstitutionen, således at en række nye opgaver vil kunne tages op. Udvalget peger endvidere på betimeligheden af visse ændringer i den til ordningen hørende administration. De konklusioner, udvalget er nået frem til, kan jeg for mit vedkommende tiltræde, og det lovforslag, jeg hermed har den ære at fremsætte om eksportkreditordningens fremtid, er i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Den bestående eksportkreditordning administreres i et samarbejde mellem det i henhold til den gældende lov nedsatte eksportkreditudvalg og handelsministeren, idet udvalget behandler indkomne andragender om garantier m. v. og afgiver indstilling herom til handelsministeren, der træffer afgørelse i sagerne. Så vidt mig bekendt er dette samarbejde mellem udvalget og skiftende ministre forløbet gnidningsfrit og til alles tilfredshed. Ikke desto mindre synes tiden nu inde til at gennemføre visse ændringer også i eksportkreditinstitutionens organisatoriske forhold.

Det hovedsynspunkt, der her er lagt til grund, er det ønskelige i at give institutionen en mere selvstændig stilling i forhold til ministeren, end tilfældet er under den bestående ordning. Dette formål finder udtryk først og fremmest derved, at det bestående eksportkreditudvalg omdannes til et eksportkreditråd med repræsentation fra alle de erhvervsinteresser og ministerier, som er repræsenterede i det bestående udvalg, og således at rådet nu får beføjelse til selv at afgøre foreliggende andragender. Da visse sager kan have en særlig handelspolitisk betydning eller indebære en så stor økonomisk risiko, at rådet vanskeligt vil kunne træffe afgørelse uden tilslutning af en politisk ansvarlig minister, må det forekomme naturligt i rådets forretningsorden

at indføje en bestemmelse om, at sådanne sager af rådet forelægges ministeren. Men hensigten er naturligvis, at rådet i sit daglige virke på egen hånd skal kunne tage stilling til og afgøre langt det overvejende antal sager. Det er min opfattelse, at man herigennem imødekommer et ønske fra erhvervslivet.

Denne nydannelse vil naturligt give anledning til overvejelser også om visse ændringer i den til ordningen knyttede administration. Administrationen af eksportkreditordningen har hidtil været varetaget af et kontor i handelsministeriet. Denne administration har efterhånden antaget et sådant omfang, at den vanskeligt vil kunne rummes inden for ministeriets rammer. Både omfanget og karakteren af den administration, der her er tale om, synes at gøre det ønskeligt at henlægge den under en særlig institution uden for ministeriet, der som et sekretariat kan arbejde i direkte tilknytning til det ny eksportkreditråd. Herigennem vil man også i administrativ henseende kunne give institutionen friere hænder, således at den praktiske administration af ordningen kan tilrettelægges i overensstemmelse med sagsrådets særlige behov. Fra ministeriets side vil man her være helt opmærksom på nødvendigheden af at sikre en hurtig og smidig sagsbehandling, idet erhvervslivet kun under denne forudsætning kan få det fulde udbytte af den lovgivning, der her søges gennemført.

Lovforslagets bestemmelser om ydelse af eksportgaranti (§§ 4-8) indeholder dels regler om forsikring af forskellige risici i forbindelse med eksport, dels regler om ydelse af kaution for lån i eksportøjemed (finansieringsgaranti).

Af den betænkning, der er afgivet af det tidligere nævnte udvalg, fremgår det, at udvalget har lagt vægt på en udvidelse af eksportkreditordningens forsikringsmæssige side, således at danske eksportører kan opnå tabsdækning på lige fod med andre landes eksportører. De af udvalget foreslåede ændringer tager i første række sigte på at muliggøre det for eksportørerne at forsikre forskellige tabsrisici allerede fra det tidspunkt, da eksportøren påbegynder fremstillingen af en eksportvare. Særlig i de tilfælde, hvor der skal fremstilles kapitalvarer med lang produktionstid, er så god risiko-